

7. listopadu 1842
 12

je wschittkich Dzieczi najdobrocziwshi Pscheczal, a
 wotewresche wam potom psches pobožnych Star-
 schich a swjernych Buczerjow wschitke Schazy teho
 sbožnych czinjazeho Ewangeliona Krystusoweho.
 Wona dawasche wam na tych lubosnych Schežež-
 kach waschich dzieczaznych Ejetow, k Prawizy a k Eje-
 wizy, rjane Różje newinowatych Wepeloszjow sa-
 kczjewacz, a wam stym wele Gzeschkeho položesche.
 A jako wy tak daloko wotrostli bjescheže, so wy
 sami swój Khljeb bez zusyimi Ludžimi pytacz mo-
 žescheže, dha was waschi Starschi nahich a neroš-
 pokasanych se swojeho Doma czahnyč nedachu.
 Woni was swoblekachu, Wlacz da wam najljep-
 sche Žohnowanje swojeje Luboszje šobu na Bucz, a
 Nan dzjesche swami, a pschewodžesche was se swo-
 jimi pošlennymi, dobrymi Wuczabami a Napomi-
 nanemi. A tež potom hischeže, jako wy tym Šwo-
 jim hižom dawno Božme prajili bjescheže, woui
 hischeže wschjednje s Luboszju wot was ryežachu, a
 we swojich Modlitwach psched Bohom na was
 spominachu. O, tak dobrocziwje je was tón Knes
 wot Naroda šem na selenej Łuzy sprawneje Lu-
 boszje pašt!

Handwritten marginal notes in the left margin, including the word 'Vypis'.

A neje-li tež Wschittkich Bucz tak lubošny a
 rožowy byl, jeli tež tón aby tamny, hižom jako
 Dziecžo, šrudne Lusžiny semskeje Rusy pschekhodžicz
 dyrbjak, tak so hischeže dženska škorži: „Ja šym
 byl pschezo khuda a šazpena a wopuschežena Wowza,
 ja šym husto psched zuse Durje po Božim Khljebi
 hieč dyrbjak, cžežke Khoroszje šu me tež tyschile,
 Nichto wo wne nerodžesche, Nan a Wlacz bjeschtaj
 mi wumrelaj, predy hačž jeju sesnač bjech, a ja
 hischeže njetk nidže na Šwječzi žadyn Dom ne-
 wjem, džež bych ja domoj hieč mohł, a Bratra